

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

3 sönd. i trefaldighetstiden

"Förlorad och återfunnen"

Jes 51:1-3

Ef 2:1-10

Luk 15:8-10

Ps: 225, 653, 231, 395, 2

Jag tror att vi alla har erfarenhet av att leta efter någon som vi tappat. Det kan vara bilnycklarna, plånboken eller mobiltelefonen eller något annat som vi inte kan vara utan. Vi känner igen oron när vi inte hittar det; kan jag ha tappat det utomhus, är det stulet? Ska jag spärra alla kort om jag inte hittar plånboken? Och sen när vi hittar det! Vilken lättnad och vilken glädje! Och kanske vi också vi tänker: varför letade jag inte där! Det var ju självklart där jag tappade det!

Det är så med Jesus liknelser att när man tror att man fattat dem så ställs allt på huvudet och det öppnas upp nya perspektiv. När vi hör om den här liknelsen kan vi lätt känna igen oss i den här kvinnan. Vi har alla varit i samma situation. Men detta är ju en liknelse, och vem är egentligen kvinnan och vad står myntet för? Ja, vem är det som kommit bort och vem söker?

Jag tror att meningen med liknelser är att det ska råda en viss förvirring kring dem, man ska kunna se dem på lite olika sätt. Ibland är vi kvinnan som systematisk letar efter något, ibland är vi det här myntet som någon annan söker efter.

Ett mynt har ju en viss bild inpräglad i det. Silvermyntet var en grekisk drachma som hade kejsarens bild inpräglad i det. Bilden garanterade myntet dess värde. Och på flera ställen använder Jesus just myntet som en bild av oss människor. Även vi är värdefulla och vi har vårt värde för att vi har Guds bild inpräglad i oss. Vi är skapade till Guds avbild.

Ett tydligt budskap i den här liknelsen är att vi inte är utbytbara. Kvinnan nöjer sig inte med att bara ha kvar de andra mynten. Hon tänker inte att jag har snart tjänat ihop ett mynt till och då har jag tio igen. Nej, hon ska ha just det här myntet, Hon tändert oljelampan och letar systematiskt, inte här och där utan överallt. Och hon letar tills hon funnit det.

Det påminner mig om pojke som letade intensivt kring ett cykelställ. En snäll gammal dam gick förbi och frågade vad han letade efter. –Jag har tappat bort en tiokrona här någonstans, sa han. –Stackars pojke, sa damen och tog upp sin börs. Här har du en tiokrona. Pojken tackade och tog emot slanten.

Men en stund senare när damen var på väg tillbaks fick hon se att han fortfarande letade kring cykelstället. –Har du tappat tiokronan som jag gav dig också? Är du en sådan slarver? –Nej då, svarade pojken glatt. Den har jag här, men jag letar fortfarande efter tiokronan jag tappade tidigare.

Vi människor är inte utbytbara, oavsett hur många miljarder vi blir på den här jorden. Men det är också något för oss att tänka på, att kommer vi bort från Gud så orsakar vi mycket oro och sorg. Gud tar inte lätt på om vi försvinner. Men också glädje när vi återvänder, när vi blir hittade.

Det finns fler bottnar i den här liknelsen. Kvinnan är naturligtvis Gud som söker efter syndare. Men kvinnan kan också representera kyrkan. Det är genom kyrkan som Gud söker efter människor att omvända. Och kyrkan söker med hjälp av Kristus som är världens ljus, precis som kvinnan använde sig av sin oljelampa. Och det kvinnan gör är att hon städar. Hon sopar hela huset, allt damm och smuts ska bort. Det är så hon hittar myntet. Även kyrkan har en uppgift att rensa ut, att städa i samhället.